

Életedre tör a kapitalizmus? Jövedelemmegosztással megmenekülhetsz

„Szegénynek lenni olyan, mint amikor arra vár az ember, hogy elmúljon a fogfájása.” írta John Scalzi író több, mint tíz éve a blogjában. „Szegénynek lenni az, amikor csak egyetlen szobát tudsz fűteni a házban... Amikor szükséged van arra a 35 centes fizetésemelésre... Amikor hiányzik hat dollár, hogy kifizessed a rezsicsekkeket, és sosem lesz elég a pénzed, hogy utolérd magad... És közben tudod, hogy pont ugyanolyan keményen dolgozol, mint bárki más, bárhol máshol.”

A gazdasági bizonytalanság sokunk rémálma. Veszélyt jelenthet mentális és fizikai egészségünkre, megrövidítheti az életünket. Az Egyesült Államokban a lakosság több, mint 60%-a bajban lenne, ha egészségügyi gondok miatt hirtelen 500\$-os (kb. 140,000 Ft) kiadással kellene szembesülnie – azaz inkább várná, hogy valahogy magától múljon a fájdalom, mint hogy fizessen az orvosért.

Ez elég ijesztő, különösen egy olyan (világ)gazdasági rendszer árnyékában, amely éppen tönkreteszi a bolygót. Segítségre az egyén csak ritkán számíthat – vagy a többiek is le vannak égve anyagilag, vagy ha nem, akkor visszaélnék a bajban lévők helyzetével.

Az USA-ban azonban már megjelentek a problémát orvosolni próbáló csoportok. A világszerte működő szándékos közösségek (pl. az ökofalvak is ide tartoznak) mozgalmán belül egyre nagyobb számban tűnnek fel az egyenlőségre törekvő, pénzügyi családként is felfogható jövedelemmegosztó közösségek. Az Államokban is mindenfelé találunk belőlük, fél tucattól a közel száz fős taglétszámig. Ezekben a közösségekben a tagok összeadják a vagyonukat és keresetüket, és olyan mini társadalmat hoznak létre belőle, ahol a gazdasági döntéseket együtt hozzák meg; a döntéshozatal folyamata demokratikus; egymást segítve, egymásra támaszkodva élnek; és a pénzügyek felelőssége nem az egyén vállát nyomja, hanem a közösségét.

A jövedelemmegosztás hívei saját bevallásuk szerint radikálisabbak, mint a marxisták. „Továbblépünk a termelés eszközeinek birtoklásán” – mondja Valerie Renwick-Porter, a Twin Oaks közösségben élő író és jogatanár. „Mi az élet minden területét közösen birtokoljuk.”

Bár az egyes jövedelemmegosztó közösségek sok napi logisztikai kérdésben különböznek, alapjában véve elég sok bennük a hasonlóság. A tagok által megszerzett jövedelem és megtermelt értékek általában közvetlenül a közös kasszába mennek, ebből fizetik a közösség fenntartásának és az egyéni igények kielégítésének költségeit. A közösségi erőforrások, ld. föld, épületek, járművek a közösség tulajdonát képezik. Az egyéneknek van saját tárgyi tulajdona, de vannak szabályok és normák is, amelyek igyekeznek visszafogni a feltűnő mértékű fogyasztást. Jellemzően a közösség vállalkozást is működtet, amely tovább növeli a megosztott vagyont, és helyben biztosít munkát a tagoknak.

Sokféle közösség létezik: vannak, amelyek csak részben osztják meg a jövedelmeket; és vannak, akik csak a költségeken osztoznak, a tagok jövedelmén nem. A közös bennük az, hogy senki nem tekinti a vagyonát teljes mértékben a sajátjának.

A csatlakozni vágyók felvételét a közösség alaposan megfontolja, és csak akkor lesz teljes jogú tag valaki, ha a próbaidőben sikerrel megfelelt az elvárásoknak. A közösség tagjai jelentős pénzügyi biztonságot kapnak és adnak, és a megnyugvást, hogy nincsenek egyedül a nagyvilágban.

A jövedelemtermelést kiválthatják olyan értékesnek tekintett közösségi munkával - ld. élelmiszertermelés, karbantartás, másokkal való törődés –, amely a jelen gazdasági rendszerben jelentéktelen, értéktelen munkának számít. A tagokat azonban – a megfelelő eljárás lefolytatásával - el is lehet küldeni.

A rendszer természetesen nem tökéletes. A jövedelemmegosztó közösségekben is előjönnek a társadalmi együttélésből ismert problémák, jó és rossz tulajdonságok. A tulajdonátadásra vonatkozó irányelvek kidolgozása, és a személyes és közösségi vagyon közti határ meghúzására irányuló egyéb eljárások nagy kihívást jelentenek. De a jövedelemmegosztó közösségek sikere és az irántuk való egyre nagyobb érdeklődés azt mutatja, hogy azért vannak, akik hisznek az ötletben. És az ötlet igen egyszerű: erőforrásokat takarítunk meg, és jobban hasznosítjuk őket, ha megosztjuk, amink van. A közösség tagjai dönthetnek úgy, hogy kevesebbet dolgoznak, és a kevesebb munkaórával nagyobb anyagi biztonságot érnek el. A demokratikus döntéshozatalban való részvétel pedig segít az embereknek etikusabbá és másokra jobban odafigyelővé válni.

A legfontosabb, hogy ezek a közösségek már léteznek, azaz lehet hozzájuk csatlakozni, vagy a meglévő példák alapján új közösséget alakítani – inkább, mint arra várni, hogy egy úttörő forradalmi politikai erő megbuktassa a kapitalizmust.

Forrás: <http://www.filmsfraction.org/articles/capitalism-killing-you-income-sharing-could-save-our-lives/>

Az írás forrása a Kislábnyom Hírlevél 90. száma.

East Wind Közösség
Jövedelemmegosztó, egyenlőségre törekvő
72 fős közösség Missouriban

A közösségekben a tagok kényelmes életéhez elég akár évi 5000\$ (kb. 1,400,000 Ft) is. Ha valaki idős vagy beteg lesz, a többiek támogatják.

Hasznos információk, kapcsolat

Szerkeszti: Vadovics Edina
Közreműködött: Antal Orsolya, Király Andrea, Vadovics Kristóf

Szerkesztőség:

GreenDependent Egyesület
2100 Gödöllő, Éva u. 4.
Telefon: 06-20/386-0922
E-mail: info@greendependent.org
Honlap: www.kislabnyom.hu
www.greendependent.org

A GreenDependent Egyesület a következő szakmai szervezet tagja:

Resource Cap Coalition
(Európai Koalíció az Erőforrás Használat Csökkentéséért)

resourcecapcoalition

